

Стогнала ніч. Вже гострі глиці  
Проколювали більма дня,  
І синьо-золоті грімниці  
Дражнили відгульня-коня.

Розбурхалася хмар армада,  
А ти опалена в огні,  
Ти вся любов і вічна зрада,  
Летіла охляп на коні.

Під копитом тріщали ребра,  
Впинались очі в образи  
А ти розпліскувала цебра  
Передсвітання грози.

Із бур, о молода гонице,  
Ти пролила своє дання —  
І світом гомін і стрілиці  
Дзвінкокопитного коня.

ЧЕРВОНИЙ ШЛЯХ. 1923, ч. 9, с. 40; передрук із збірки ПРОРОСТЕНЬ. Київ,  
1926, с. 17-18.